

Менә взенен сихерле табигате белән алтын коз житте. Чынлап та алтын: жәй коне тосле 20-21 градус жылы (кичләре генә салкынча), агач яфраклары сихри тослөргә буяла, сукалаган иген кырлары гына кара тостә. Урманга килеп керү белән взенен аерым кыелган яфраклар исе белән борын тишeklәрен кытык-луй.

Гомбә жыю спорт кебек ул. Күбебез тавышсыз ау белән шогыльләнә нәм шулай ике куяннын койрыгын берьюлы тота: ял да итә, кышка төмле ашамлыклар да өзәрли. Жиләге булсынмы, винеге булсынмы, гомбәсе... табигать кочагында чиксез рәхәт. Козге агачлык нәм урман тирәләре янында машиналар туктаганын, көр-жиннөрән тоткан кешеләр йоргәнән трассадан ук күрөп була. Нәрберсе чиксез шат. Татарстаннын халык шагыйре Равил Файзуллин белән Татарстан халык язучысы Гәрәй Рәхим дә гомбә жыярга яраталар икән. Табигать, дуслык, ижат – ботенесен тавышсыз ау сыйдыра.